

Υπόθεση C-34/09

Gerardo Ruiz Zambrano

κατά

Office national de l'emploi (ONEm)

(αίτηση του tribunal du travail de Bruxelles
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 20 ΣΛΕΕ — Χορήγηση σε ανήλικο τέκνο δικαιώματος διαμονής, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, στο κράτος μέλος της ιθαγένειάς του, ανεξάρτητα από το αν έχει ασκήσει προηγουμένως το δικαίωμά του να κυκλοφορεί ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών — Χορήγηση, υπό τις ίδιες περιστάσεις, δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής στον ανιόντα, υπήκοο τρίτου κράτους, ο οποίος συντηρεί το ανήλικο τέκνο — Συνέπειες του δικαιώματος διαμονής του ανήλικου τέκνου ως προς τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί, από πλευράς εργατικού δικαίου, ο ανιόν του ως άνω ανηλίκου, ο οποίος είναι υπήκοος τρίτου κράτους»

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston της 30ής Σεπτεμβρίου 2010 I - 1179

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Μαρτίου 2011 I - 1232

Περίληψη της αποφάσεως

Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διατάξεις της ΣΛΕΕ — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Ανήλικος υπήκοος κράτους μέλους ο οποίος ουδέποτε έχει ασκήσει το δικαίωμά του σε ελεύθερη κυκλοφορία — Εμπίπτει (Άρθρο 20 ΣΛΕΕ)

Το άρθρο 20 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος, αφενός, να αρνηθεί να χορηγήσει σε υπήκοο τρίτου κράτους, ο οποίος συντηρεί τα ανήλικα τέκνα του, που είναι πολίτες της Ένωσης, άδεια διαμονής στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικούν τα εν λόγω τέκνα και του οποίου έχουν την ιθαγένεια και, αφετέρου, να αρνηθεί να χορηγήσει στον εν λόγω υπήκοο τρίτου κράτους άδεια εργασίας, καθόσον τέτοιες αποφάσεις θα εμπόδιζαν τα εν λόγω τέκνα να απολαύσουν πράγματι, κατά το ουσιώδες μέρος τους, τα δικαιώματα που συναρτώνται προς την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης.

διαμονής θα είχε ως συνέπεια να υποχρεωθούν τα εν λόγω τέκνα, που είναι πολίτες της Ένωσης, να εγκαταλείψουν το έδαφος της Ένωσης προκειμένου να συνοδεύσουν τους γονείς τους. Ομοίως, αν στο πρόσωπο αυτό δεν χορηγούνταν άδεια εργασίας, θα διέτρεχε τον κίνδυνο να μη διαθέτει επαρκείς πόρους για την κάλυψη των αναγκών του και των αναγκών της οικογένειάς του, πράγμα που επίσης θα είχε ως συνέπεια να υποχρεωθούν τα τέκνα του, που είναι πολίτες της Ένωσης, να εγκαταλείψουν το έδαφος της. Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι εν λόγω πολίτες της Ένωσης θα αδυνατούσαν στην πράξη να ασκήσουν, κατά το ουσιώδες μέρος τους, τα δικαιώματα που αποκτούν από την ιδιότητά τους του πολίτη της Ένωσης.

Ειδικότερα, η ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης τείνει να αποτελέσει τη θεμελιώδη ιδιότητα των υπηκόων των κρατών μελών. Μια τέτοια όμως άρνηση χορηγήσεως άδειας

(βλ. σκέψεις 41, 44-45 και διατακτ.)